

Canada Nyheter.

Tjugio till af förtäring ha bit till förtäring i Ont.

Den första hafren skars i onsdags på A. J. Stirlings farm i Nings.

En varg sköts i tisdags morse af William Olson på dennes farm omkring tre mil från Winnipeg Beach. Vargen hade just dödat en katt.

Nedtrampad af en häst, som han fört ut i sjön Silver Mountain i Ontario, bef hörd dagen en finne vid namn Arvid Maki. Han drunknade.

Tidig tröskning. Råg tröskades i måndags i Elmhurst farm af Joel L. Sundquist. Den var ganska god. Den är antagligen den första råg, som i år tröskats i Manitoba.

Öfverkörd och dödad af en automobil bef i tisdags i v. i Moose Jaw en tolv år gammal pojke vid namn Maurice Tadmor. Han åkte velociped, då olyckan inträffade.

En sorglig druckningsolycka inträffade i tisdags i v. i Black River vid Beaverton, Ont., då en båt kantrade och mr och mrs David George Godfrey och deras yngre son omkommo. Afiden skadades. Mrs Kate Seymour MacCann, den canadiska skaldinnas, afled nyligen i Toronto i en ålder af 87 år. Hon har under de senaste åren skrivit mycket litteratur.

Svår autosamolycka. En automobil, bil, ford af David Roland från Viola, kolliderade härom dagen med ett tåg i Niagara Falls, hvarvid tre personer i bilen dödades och en tredje till skadades.

Stor eldsvåda. Honom natten utbröt eld i Pepsis butik i Biland River. Platens hela affärsdistrikt med undantag af några butiker lades i aska. Förlusten beräknas till \$125,000. Hur elden uppkommit känner man icke.

Uttställningen i Saskatoon. Saskatoon öppnades i tisdags i v. bef en verklig succés i alla afseenden. Den är öfverträffa alla föregående utställningar på platsen. En massa människor besökte utställningen.

Den stora skogsbranden. Det upp gifves, att cirka 500 människor fallit offer för den stora skogsbranden i norra Ontario. Hjälp har sändts från alla håll till de nödstälda. Elden här på några platser åter flammat upp, men är nu åter begränsad.

Tre kvinnor drunknade. Mrs Edmund King, hustru till en järnhandlare i Vancouver, som under badning vid Gamble Island härom dagen ut för djupa vatten. Två systrar, Edith och Hilda Brooke, sågo hennes nöds tillstånd och skandade till hennes hjälp, men alla tre drunknade.

Hudson Baybanan snart färdig. Skenlängderna af Hudson Baybanan är nu färdig för 278 mil, och grusningen pågår med en hastighet af omkring en mil om dagen. Man tror, att banan skall vara färdig till Kettle Rapids i slutet af september månad. Nästa sommar hoppas man vara framme vid Hudson Bay.

Häftiga stormar sköto förtiden veka öfver många platser i Saskatchewan och anstälde stor skada. Trakten kring Young hemlocken bl annat mycket svårt. I det svenska settlement Pleasant Hill led man mycket kännbara förluster. Bland de svenskar, som varit hemlocke, märkas Aron Anderson och Alf Magnusson.

Ville gå in i det skandinaviska regementet. Tre unga män från Chicago (se skandinaviska) anslände i måndags till Camp Hughes för att taga varfning i 22de bataljonen. De hafva valt denna bataljon därför att de fått de bästa utbildningar om densamma vid förtäringarna om hvilken bataljon som var bäst innan de reste hit, meddelas till denna tidning.

I strid med en submarin. Kaptenen på Angaren Clonmore, Genua, hvilken härom dagen kom till Montreal med däckad skadad, berättade, att han på sin färd mött en fiendtlig submarin, med hvilken han kommit i strid, då den velat stoppa fartig Clonmore på flera rannar och submarinen så till tilltyg, att den befann sig i sjunkande tillstånd, då man lämnade den.

En häftig hagelstorm rasade natten mellan den 1 och 2 augusti på fem mils bredd norr om Kingston, Alberta. Den kom från väster och gick i östlig riktning. Många fönsterrutor sönderslags. Underkänd fick 10 stycken sönderslagsna af hagelstormen jämte förlusten af halften af årens gröda. Och somliga farmare, flugo hela grödan förstörd af stormen. Det är en kännbar förlust, ty ingen hade hageforsäkring, ty hagen har aldrig förekommit på denna plats. Det blef en stor öfverräkning, när stormen kom. Haglen voro stora som bonnsåg. Har hört att stormen tilltog i styrka när den kom österut. Cirka 35 mil från Kingston hade en del af hustaken förstörts — E. A. H.

Niagaras kraft. Två New York-män, T. Kenard Thomson och Peter A. Porter, ha ingett ett förslag till regeringen i Ottawa om dominion-charter med rätt att bygga i Niagara flodens forsar nedanför fallen kraftstationer att utveckla två millioner millioner dollars. Den canadiska hälften af en internationell dam skul be höja vattnet 100 fot. Halften af kraften skulle gå till Ontario och den andra hälften till New York. Bolagets namn är Thomson-Porter Cataract Company, Inkorporerad. Hårigen om skul nedre flodens fulla kraft till veritas samt Håstos och Amerikanska fallen bevaras i sin storhet. Som man nu tillgodoser sig kraften komma fallen i sinom tid att bli vattenfall eller, som det kallas, döda fall.

SVENSKA SPELEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

(28.04—35.73), 3 F Fleetwood, 1 F K. Stockholm, 71.70 (36.96—34.74).

Därefter vidtog en lagloppning på 3,000 meter och segern blef danskarnas med 15 poäng.

Med detta avslutades lördagens (d. 8.) idrottsfest. På söndagen (d. 9.) fortsattes spelen under det mest strålande väder. Laktarna i Stadion tyllades vid tålföringarna början af en till 10,000 personer uppgående publik.

Hedan klockan 7.30 f. m. skedde starten för Marathon löppet. Af 28 anmällda startade 20, däraf fyra norrmän och två danskar. Segrare blef Westberg, som under våldsamma bifallstyrningar från publikens sida kom in på Stadion ungefär kl. 10.10, närmast följde af Wählin och Björck. Resultatet blef: 1) Westberg, Stockholm, 2 tim. 41 min. 4 sek.; 2) R. Wählin, 2 tim. 41 min. 23 sek.; 3) O. Björck, 2 tim. 42 min. 7.9 sek.

Resultatet af löpningen 500 meter blef: 1) Zander, Stockholm, 15 min. 16.3 sek.; 2) M. Karlsson, Stockholm, 15 min. 21.1 sek.; 3) H. Andersson, Insjön, 15 min. 22.2 sek.

I slutafloppen på 800 meter startade sju svenskar och norrmannen Amb. Under Melens ledning gick första hvarvet i stark fart, men i andra hvarvet intog Bohlin första platsen, hvilken han behöll genom målet, segrande på en tid med 2.10 sek. underligande förutvarande svenska rekordet.

I löpningen på 200 meter deltog fem svenskar och norrmannen Prognor. Segrare på 100 meter, svensken Holmström, ledde ända till nära mer fart i slutet, då han i ransande fart passerades af Prognor och Larsson, mellan hvilka skilnaden var härfn.

Till den första slutfloppen, löpning 100 meter, hade kvalificerat sig fyra svenskar och två norrmän, af hvilka Rustad tipsats som segrare. Holmström från Stockholm löpte hela tiden med Rustad närmast efter sig, men då endast 10 meter återstod föll den sistnämnde tillbaka och fick samtliga de tre öfriga svenskarna framför sig. Resultatet blef: 1) A. Holmström, Stockholm, 21 sek.; 2) J. Larsson, Stockholm; 3) C. Luther, Göteborg; 4) F. Björck, Stockholm.

I stafettloppning 400 meter mellan nationallag startade lag från Sverige, Norge och Danmark. I det svenska laget deltog de fyra, som voro med i finalen på 100 meter. Svenskarnes förste man, Björck, skaffade svenskarnes redan från början ledningen och ehuru växlarna ej gingo särskildt bra, segrade laget öfverlägset.

Resultatet af stafettloppningen 400 meter blef: 1) Marlebergs i K., 43.9 sek.; 2) Fredriksholms idrottsförening, 44.3 sek.; 3) K. Hellas 45.3 sek.

Slutresultat i hockloppningen blef: 1) E. Levin, Stockholm, 16 sek.; 2) Thorsen, Danmark, 16.2 sek.; 3) Norling, Malmö, 16.3 sek.

Kl. 3 på natten startade af 53 anmällda 44 deltagare i cykeltäfflingen. Mälaren runt. För första gången tillämpades nu den metoden att låta samtliga ryttare ge sig i väg samtidigt. De stälde sålunda upp i en lång rad och satte sig vid skottet i rörelse med Morén och A. W. Persson i teten som masters. Efter 10 timmar hade 17 utgått. Täfflingen leddes af två norrmän och en svensk, Lundberg, Upsala, som emellertid blef påkörd af en motorcykel och skadade efter. Resultatet blef: 1) Stryken, Norge, 11 tim. 19 min. 50.2 sek.; 2) Henrikken, Norge; 3) Lundberg, Stockholm.

I lagtäfflingen segrede Stockholms cykelklubb första lag med 35 poäng. Staflopp blef en synnerligen intressant täffling. Resultatet blef nytt rekord, i det att Gille, Gäfve, vid omhopp gick öfver 1.55 eller 2 cm. öfver det gamla rekordet. Härleman höll i ett af hoppen på ett hår när att gå öfver 1.90.

Resultatet i trestegshopp blef: 1) R. Runström, Kriststad, 14.25 m.; 2) Rönning, Sundsvall, 14.17 m.; 3) Sahlin, Sundsvall, 14.07 meter.

Resultatet i släghastning blef: 1) A. Åberg, Norrköping, 45.58 m.; 2) N. Linder, Göteborg, 45.48 meter; 3) R. Olsson, Göteborg, 45.40 m.

Resultatet i kulstötning blef: 1) F. Lemming, Göteborg, 23.48 m.; 2) O. Zellhagen, Stockholm, 23.10 meter; 3) A. Andersson, Rydholm, 22.67 meter.

De sista omgångarna i dragkamp förlorade afven under förmiddagen. Slutresultatet blef: 1) Stockholmspolisens första lag 2 segrar; 2) Malmöpolisens 2 segrar; 3) Stockholmspolisens andra lag 1 seger. I tiokampen, som avslutades den 10:de segrede Albin från Upsala.

Den 10 juli afled finalen i löpning 400 meter rum. Striden stod här mellan stockholmarna Bohlin och Karlbergsadetten Björck. Tiden blef utslutad med 9.2 sek., underligande det förutvarande svenska rekordet 50.2 sek. Resultatet blef: 1) Björck, 50 sek.; 2) Bohlin, 50.7 sek.; 3) Malm, Stockholm, 53 sek.

I lagloppning 3,000 meter för nationallag om 3 man stälde Sverige och Danmark upp. De fem svenskarna togo genast från början ledningen och behöll densamma under hela tiden och besatte afven de fyra främsta platserna. Som femte man inkom dansken Seagard.

I stafettloppningen 1,600 meter för nationallag deltog likaledes endast Sverige och Danmark. För Sverige tog de fyra främsta i kvällen 400 meterloppning och trots att de sålunda redan varit i elden hade de ingen vinstighet att affärda danskarna. Tiden blef dock ej så god.

Viktastämningen Ådros sig intet större intresse och resultatet blefvo dåliga. Resultatet blef: 1) Olsson, Göteborg, 9.49 meter; 2) Zallhagen, Stockholm, 9.15 meter; 3) Norin, Ludvika, 8.73 meter.

Svenska spelen synas redan nu, ehuru långt från avslutade, då detta skrivits, kunna betraktas som en ekonomisk succés. Inträdesavgifter har under de två första dagarna influtit för 40,000 kr., och då utgifterna varit synnerligen små, hoppas man på ett verkligt god resultat.

Sedan öfvanstående skrivits kom helt oförmodat ytterligare färsk svensk post. Och detta satte oss i stånd att i detta nummer afsluta referatet öfver svenska spelens allmänna idrott.

Två nya rekord slogs den sista dagen (den 11 juli). Detta blev svenska rekord inalles. Det ena satte i hockloppningen på 100 meter af svensken Thorsen, Norge, i finalen i Malmö, och det andra rekordet gällde stafettloppningen på 1,600 meter. Det var Fredriksholms idrottsförenings lag som satte detta med en tid af 3 m. 29 sek.

Löppningen på 10,000 meter vanns af dansken Laur Dam på 32.12.7.10. Två blef Andersson från Insjön.

Slutligen anordnades en Steeple chase-löppning på 3,000 meter. Ett af hindren på banan bestod af en vattenkras och hvar gång löparna skulle försöka klara denna hade man hjärtligt roligt. Zander vann i spurtens som vant. Tid: 9.58.4.10.

Den högtidliga prisdelningen ägde rum kl. 9 på kvällen den 11 juli.

TSYNDLAND INFÖR DET 3:e KRIGSÅRE.

(Forts. fr. sid. 1.)

På tal om religion, så hörde jag en predikan en söndag, medan fjärde krigsåret tockades. Det var i en protestantisk kyrka i Preussen. Efter som det var under passionstiden, hade prästen rik andledning att tala om lidandets stora uppgift i världen, om huru vi böra ta emot alla de lidanden, som Gud nu finner för godt att sända öfver världen, med omjukt och tacksamt sinne. Sedan gjorde han en jämförelse mellan Kristi förföljelse, lidande, död, uppståndelse och himmelfärd och Tysklands. Liksom hade Tyskland varit förföljdt och lidit lidet mycket, nu hotadt med döden, skulle det emellertid liksom han uppstod till ny härlighet, om de alla, både ut i fält och hemma i landet, satte in all sin kraft, all sin öfverflytt till föra kriget fram till en ärorik seger. Så följde en storslagen skildring öfver de tyska segrarna, man hörde Åskarna döna ända från Verden, hvars snara fall förutsades. Sedan fick man veta att Tysklands sagn på Guds sak; att det vore att svika Guds sak, om man ville sluta fred nu, ty Guds sak måste föras fram till fullständig seger. Tyskland kunde också vara visst om denna seger och stå lugnt emot en värld af fiender, därför att det hade fullkomligt rent samvete. Aldrig hade det gått kränkt folkrikteten och pågnade och förskräcktes därför öfver att se hur fiender dagligas beging brott mot denna. Så följde de andra staternas syndaregister. Ryssland specificerades knappast, det framställdes som något stort, svart, stygt och för sig Frankrike hade inte ställt tacksamt nog inför den sagn Gud 1870—71 sändt det; det hade lånat pengar åt Ryssland och med den barbariska konspiration mot kulturen, hvarför det var värdt det öde som bevärfade det. Englands lida syndaregister lät lättare tåka sig än beskrifva. Följde så en rättmätig, maktig harm mot Amerikas transaktioner. Han slet med den tillförlitligheten att Tyskland Gud, trots alla lidanden, han nu måste pålägga sitt folk, dock skulle föra sin sak till seger. Vid det laget fick jag rusa ut från min plats vid dörren för att inte skraka: "En god krigsläsningspredikan!" Hela dagen gjorde jag den frågan som ofta vid dylika föreläsare: "Är Järnen så en färdig eller så skurkaktig?"

När man hör tyska predikningar, så är det alltid att Gamla testamentets Gud är alltiämt sätter i högskädet. Det är ju också vida lättare för en militärstus som Tyskland att finna sig till rätta med tillfälle skulle afslutas med Nya testamentets fridsfurst. De

ver på hungri", säger frih. Akerheim. Jag påstår att det stora flertalet människor på, om inte hungri, så undernärda. Om man jämför våra svenska barn med de tunna, bleka barn, man ser i Tyskland, så skär det en i hjärtat för de senares räkning. Jag har hört många bördar, som andä till inte på långt när äro lika stora som de fattiga, omka sig öfver sina halfvuxna barn, därför att de ständigt klaga öfver "att det svider i magen".

Sanningsaktare läkare lara ha påstått att gamla människor komma att dö som flugor, därför att de i sitt undernärda tillstånd inte längre ha någon motståndskraft. Att en mor i fortvålan kastat först sina tre barn och sedan sig själt i vattnet skulle kanske kunna ha sitt upphof i den nod, som så angeligt förnekas. Att soldatstrut i garnisonsstäder prostituerat sig saker kanske inte heller uteslutande för att de inte längre kunna leva i civilisat. Detta sorgliga yttrande af "krigets förländare och luttrande i verkan" har kanske i stället något sammanhang med att krigsunderstöden i vinter sänktes, samtidigt med att alla pris stego. Hur jag än rannsakar mitt minne, är det mig gudskefullt ändå omöjligt att komma ihåg att jag träffat en enda "lycklig och tacksam" tysk husmoder — att umgås med dylika möstrar har blifvit mig besparat! För dem af mina läsare som inte känna till lidanheterna i fråga, bör kanske omnämnas alla tyska husmoders frih. Akerheim, låst med om kriget och lyrikheterna skö "lyckliga och tacksamma" ut. Det var mest det uttrycket, som i sin aktivistiska råhet eller enfald — hvilket det nu må vara — satte pennan i handen på mig och gjorde Tolstoids ord "Jag kan icke tåla" till motto för min uppsats. Det är möjligt att det finns lyckliga och tacksamma husmoder i Tyskland, ty det är inte bara i neutrala länder som kriget skapar millioner och fattigt folk; sådant händer där ute också. Affärsmän mångdubbla sina kapital, tjocka krigslön, åldriga på sina håll nyckel stort anseende, välslagna, om de ha smak, i sitt stilla sinne kriget. Detta så länge deras söner ännu inte stupat därute! Här hemma hör man emellandt någon köpmän årligt till stå att affärsmännen sjunkit betydligt under kriget. Men de flesta som råkat i Mammons klor ge sig sig nog i allmänhet inte till till fundera öfver något så abstrakt som moral. Mammon tal som bekant, inte någon annan herre bredvid sig. Och i denna sorgliga omvärldning af alla värden som kriget medför är väl en "där till" med varor och pengar inget förvånande, fastän det, om man drar konsekvenserna, suger folket blod och kraft för generationer. Staterna, de höga föredömena, gör ju upp sina affärer direkt med människoblood, med unga människolif! Och dessa institutioner äro ju icke ansvariga öfver någon annan än Gud, och med honom klara de väl alltid upp affären, eftersom han konsekvent står just på deras sida. Stackars vår tids Gud, som lär vara en och samma för alla de stridande! Men så ser det ut att det hade fullkomligt rent samvete, på denna sin värld, att till sin hand ur spelet och låtit sin medfärlare regera.

En "krigsläsningspredikan" under passionstiden.

På tal om religion, så hörde jag en predikan en söndag, medan fjärde krigsåret tockades. Det var i en protestantisk kyrka i Preussen. Efter som det var under passionstiden, hade prästen rik andledning att tala om lidandets stora uppgift i världen, om huru vi böra ta emot alla de lidanden, som Gud nu finner för godt att sända öfver världen, med omjukt och tacksamt sinne. Sedan gjorde han en jämförelse mellan Kristi förföljelse, lidande, död, uppståndelse och himmelfärd och Tysklands. Liksom hade Tyskland varit förföljdt och lidit lidet mycket, nu hotadt med döden, skulle det emellertid liksom han uppstod till ny härlighet, om de alla, både ut i fält och hemma i landet, satte in all sin kraft, all sin öfverflytt till föra kriget fram till en ärorik seger. Så följde en storslagen skildring öfver de tyska segrarna, man hörde Åskarna döna ända från Verden, hvars snara fall förutsades. Sedan fick man veta att Tysklands sagn på Guds sak; att det vore att svika Guds sak, om man ville sluta fred nu, ty Guds sak måste föras fram till fullständig seger. Tyskland kunde också vara visst om denna seger och stå lugnt emot en värld af fiender, därför att det hade fullkomligt rent samvete. Aldrig hade det gått kränkt folkrikteten och pågnade och förskräcktes därför öfver att se hur fiender dagligas beging brott mot denna. Så följde de andra staternas syndaregister. Ryssland specificerades knappast, det framställdes som något stort, svart, stygt och för sig Frankrike hade inte ställt tacksamt nog inför den sagn Gud 1870—71 sändt det; det hade lånat pengar åt Ryssland och med den barbariska konspiration mot kulturen, hvarför det var värdt det öde som bevärfade det. Englands lida syndaregister lät lättare tåka sig än beskrifva. Följde så en rättmätig, maktig harm mot Amerikas transaktioner. Han slet med den tillförlitligheten att Tyskland Gud, trots alla lidanden, han nu måste pålägga sitt folk, dock skulle föra sin sak till seger. Vid det laget fick jag rusa ut från min plats vid dörren för att inte skraka: "En god krigsläsningspredikan!" Hela dagen gjorde jag den frågan som ofta vid dylika föreläsare: "Är Järnen så en färdig eller så skurkaktig?"

När man hör tyska predikningar, så är det alltid att Gamla testamentets Gud är alltiämt sätter i högskädet. Det är ju också vida lättare för en militärstus som Tyskland att finna sig till rätta med tillfälle skulle afslutas med Nya testamentets fridsfurst. De

gamla judarna hade emellertid det reträdet framför våra militärstater att det var deras Gud, och att de förde krig med andra gudar och därför kunde tro att Gud verkligen kunde ha intresse af att ta sig an deras sak.

Kritiken och oppositionen växer. Hur länge skall den kunna kvävas? Docenten Böök talar i en artikel om en inväld som han träffat på i Berlin, och som berättar för honom om alla sina öden, hur mycket han sett af världen tack vare kriget, hur han fått sin lifserfarenhet ökad. Mannen, som är frälsnad, hoppas på Tysklands sociala förnyelse efter kriget, d. v. s. efter ett segerrikt fridselut. Denna sociala förnyelse hoppas afven jag på, därför att jag till min glädje sett eller, rättare sagt, känt den förberedda där ute. Men jag tror att förnyelsen blir mindre djupgående i ett segrande Tyskland. Alltminstone om segarna skulle komma att motsvara chauvinisternas förhoppningar, ty just dessa segrar äro kanske den politiska och sociala renässansens farligaste fiender i Tyskland. Det är just, som tysken Hermann Fernau påpekar i en artikel i Die Friedens-Warte, Tysklands politiska efterblifvenhet, som forskaffat tyskarna okunnhet "barbarer", icke de mer eller mindre upptäckte berättelserna om deras framfart i Belgien eller deras beskjutande af katedralen i Reims. Och denna efterblifvenhet börja tyskarna själva känna nu. Vore sig man talar med männen från skyttegravarna eller de hemma arbetande folket, så gör man samma iakttagelse: att de böja kända själfständigt och kritiskt fråga om sitt lands politiska opposition mot regeringen är Alltminstone i Sachsen oerhörd. Ju starkare spänningen blir, desto starkare bl naturligvis censuren och polissvaret. Frågan är nu hur länge jänsingen kan undertryckas. Säker är att regeringen för närvarande mera fruktar den inre fienden: nöden och oppositionen, än den yttre. Man hör folket årligt till stå att tyska regeringen har stor skuld i kriget. Hatet vänder sig inåt i stället för utåt. Af utomstående är det på sin höjd Amerika, som drabbas här. Att i en tysk förening i Sverige ännu samlas och sjunga hälsningen är i sig självtvis ingen kändsmåtare för själfständigt hos det tyska folket. Det har hunnit längre än så, där ute ha nationalistens hälsningsvåg lagt sig. Det har varit för många lidanden, för många offer, för att inte folket skulle ha vaknat ur det ruset. Nu är mest rablata fdningarna som nyfarslning önskade sina läsare att icke till framtigt måtte kunna bevara ett sundt hat till fienden, så förvande de på sin höjd den lilla sympati de ännu äga. Det hat som nu gälar folket i blodet är hatet mot kriget, mot militarismen. Allt längtan hos soldater som hos hemma varande kan samlas i ordet fred.

I WINNIPEG.

(Forts. fr. sid. 1.)

rande valkåmna. Sångarbörerna stodo därnäst på programmet, och under musikdirektör Helgasons skickliga ledning sjöng de "Vårt land" och "O Canada". Körens medlemsantal var betydligt decimeradt, men ändå var det kraft och kläm i sången. Sammansjungen var den bästa och man redde sig förtärligt på alla händer.

Ordet lämnades därefter till borgmästare D. Waugh. Talaren, hvilken som vanligt brukade med sig goda humör, gaf i korta drag en bild af Winnipeg såsom det tedde sig i "den gamla goda tiden" och såsom det ter sig idag. Han hälsade generalkonsul Bergström och hans damer härtligt och välkommen till staden.

Sedan miss Frida Simonson med känd bravour gifvit ett pianosolo, beateg premiärminister Norris, hvilken afven hedrade staden med sin närvaro, talaren. I sitt tal uttalade premiärministern bl. a. förhoppningen om en ökad handelsförbindelse mellan Canada och Sverige. Han påpeade afven, att svenskarna i Canada räknas bland landets bästa och mest önskvärda invånare. Tal, trodde på en ökad immigration efter kriget och hoppades, att många svenskar då komna hit för att bryta och upplösa Canadas vida prärier. Premiärministern hälsade i likhet med borgmästaren med lifliga applåder.

Miss Annie Lindblad gaf därefter tre sopransolo, två svenska och ett engelskt. Hennes röst klingade som alltid varm och klar. Mr Chas. Bruzell deklamerade med vanlig schwing "Honor for fanorna". Miss Lena Gofine, hvilken gaf några violinsolon, var en ny bekantkap för svenskarna, och en utslutande behaglig sådan.

Till sist kom kvällens glansnummer, det med så stora förväntningar möttes då föstalet af generalkonsul Bergström. Dessa förväntningar svekos icke heller; därom vittnade det spända inträde, med hvilket talet åhördes, och de ihälsande applåder, med hvilket det hälsades. Det med kraft och värme framsagda talet återgives in extenso på annat ställe i dagens nummer.

A. de svenska föreningarnas i Winnipeg öfver öfverkräkt efter sålsta slut miss Vivi Lindbloms smärkliga buketter till fru och fröken Bergström. Fru Bergströms buket bestod af röda roser och var försedd med slidenband i de svenska färgerna. Fröken Bergström fick en vacker buket af luktar, hockbundna med band i de canadensiska färgerna.

Svenska Sångarbörerna gifvo åter några nummer. "Hör oss, Svea", "Naturen och hjärtat", och orkestern spelade en afslutningsmarsch.

Innan man bröt upp, begärdes ordet af pastor Tengwald, hvilken i ett kort anförande föreläste, att man vid detta emottagande tillfälle skulle afslutas ett telegram till konung Gustaf för

ANVÄND ROYAL CROWN SOAP. — Den är den bästa. SPARA ROYAL CROWN SOAP KUPONGERNA OCH OMSLAGEN.

SKAFFA VACKRA, NYTTIGA PREMIER — FRITT.

Om ni icke redan sparat kupongerna, börja nu. Ni skall bli förvånad, huru lätt ni kan samla nog för att erhålla ett elegant premium, något som är värdfullt.

ROYAL CROWN PREMIERNA ÄRO AF FÖRSTA KLASS.

De äro valda med största omsorg. Variationen är så stor; något lämpligt för alla. Skaffa vår nya premiellista.

Den sändes fritt på begäran; ett bref eller brefkort skall bringa den till eder per omgående; annorstort betald.

Alla premierna illustrerade och postporterade före den 1 maj 1916 äro nu annullerade. Då ni insänder en beställning på premier, välj från denna nya lista.

The Royal Crown Soaps Ltd.

PREMIUM DEPARTMENT.

WINNIPEG.

att uttrycka svenskarnas i Winnipeg glädje öfver att en man sådan som dr Bergström blifvit utsedd till Sveriges främste representant i Canada. Församlingen beslot att afsända ett dylikt telegram, och dess formulering öfverlämnades till pastor Tengwald och fastkomitens sekreterare, dr Brown. Följande telegram afsändes till den svenska konungen:

Winnipeg, Canada, August 7th, 1916. His Majesty King Gustav of Sweden, Stockholm.

The Swedish People of Winnipeg sends heartfelt appreciation for the appointment of Consul General Bergström, whose visit at present is publicly observed.

V. J. Tengwald, N. F. Brown.

Faesten avslutades med att församlingen stände sjöng "God Save the King".

Ördföranden hade tillkännagifvit, att generalkonsul Bergström efter faesten skulle kvarstanna i salen och att de, som så önskade, hade tillfälle att tala vid honom. En allman presentation ägde nu rum, och generalkonsuln och hans familj underhöll sig på det mest skickliga sätt med de närvarande.

Snart hade stolarna i salen undantröts, och dansen kommit igång. Herrskapet Bergström kvarstannade, tills balen afblåstes, synbart roade af det rörliga lif, som utvecklade sig i salen. Fröken Bergström deltog i dansen.

På söndag förmiddag öfvervoro generalkonsuln och fru Bergström på inbjudan af pastor Tengwald högmässan i svenska lutherska kyrkan.

På eftermiddagen gick den herademobilfordern af stegen. Kl. 3 e. m. hade cirka 15 autobobiler, en del dekorerade med flaggor, samlat utanför Fort Garry hotel. Färdigen gick genom St. Boniface och Elm Park ut till landtrucksinstituttet, hvarifrån man återvände till staden. Äke genom dess vackraste residentsdistrikt, öfver Arlington bridge och genom norra Winnipeg till Kildonan park och tillbaka till Fort Garry hotel. Af cirka tre timmar hade man tillryggagått 37 mil.

Herrskapet Bergström inbjöd sällskapet på 16 i Fort Garry hotels rum, där en synnerligen angenäm pratstund tillbräcktes.

På kvällen samlades åter en del svenskar vid C. P. R. station för att bjuda fru och fröken Bergström farväl. De afreste med 10.45 tåget till Banff, där de ämnas vistas en tid för att senare resa till Victoria, B. C.

Det var med uppriktligt skaknad svenskarna i Winnipeg sade farväl till fru och fröken Bergström, hvilka genom sin stora älskvardhet och flärd från väsen vunnit alla hjärtan.

På måndagen besökte generalkonsul Bergström på inbjudan af öfverstejohannant O. Albrechtsen det skandinaviska regementet (223rd bataljon) i Camp Hughes. Generalkonsuln möttes vid stationen af öfverstejohannant Albrechtsen och kapten Roed, hvilka ledsagade honom till platsen, där bataljonen är lägrad. Sedan han intagit lunch tillsammans med officerarne, besåg han lägret och inspekterade alla förråd. Därefter samlades alla svenskar kring honom och fingo skaka hand och notaga några vänliga ord. Generalkonsuln höll ett litet tal till hela skaran, hvarvare öfverstejohannant Albrechtsen utbrakte ett lefve för den ärade gästen. Generalkonsuln, hvilken endast besökte 223de bataljonen, uttryckte sin behållnhet med hvad han sett. Öfverstejohannant Albrechtsen ledsagade därefter generalkonsuln tillbaka till stationen.

Generalkonsul Bergström afreste i går kväll kl. 11.10 från Winnipeg. Färden går till Indian Head, Saskatoon, Wetaskiwin, Calgary, Banff (där generalkonsuln mö